

spem vite reduxit: idque nobis (19) Longinus miles, si Augustino & Isidoro fides heic habenda est, aperto per lanceam latere clarissime ostendit. Ibi jam *fenestra* est, ubi *introspiciamus*, *rima*, ubi *abscondamur*, *scatebra*, ubi *abluamur*, *medicina*, ubi *sanemur*, *ianua*, ubi *ingrediamur*. Quin itaque solenni memoriâ prosequimur tot & tanta nobis misellis per CHRISTUM parta beneficia, quin abjicimus *funes impietatis*, & alligamur *vinculis pietatis*, quin rumpimus *vincula voluptatis & luxuria, libidinis & immunditia, cupiditatis & avaritia, ambitionis atque superbiae*? Induemus *vincula CHRISTI, vincula obedientia, vincula charitatis, vincula pacis, vincula mansuetudinis, vincula constantia & perseverationis*. *Flagellemus non corpora, sed peccata*: Peccata enim nostra sunt vincula illa & flagella, quæ CHRISTUM conciderunt, scuticæ illæ, quæ corpus ipsius dilaniaverunt. Numquam nobis ex oculis abeant, aut ex animo excidant flagella CHRISTI, sic *virgas furoris aeterni* declinabimus, sic *divina vindicta flagella* evademus: livore (20) enim ejus sanati sumus. Revereamur Regem hunc coronatum, ad sceptrum illius confugiamus, spiritualia & cœlestia meditemur, quum *regnum eius non sit de hoc mundo*: sed nec ipsi coronam detrectemus gestare spineam, quum *turpissimum sit deliciari velle sub capite spinis coronato*: si mus *lilium inter spinas*, ut olim capiamus (21) *amarantum inter rosas*. Infallibile (22) enim est promissum divinum: *Εἰπερ συμπύχομεν, καὶ συνδοξαθῶμεν, εἰ συναπείθῶμεν, καὶ συζήσομεν, εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν, ἢ simul cum ipso patiamur, unâ cum ipso glorificabimur, si cum ipso mortui fuerimus, cum ipso quoque vivemus, si sustinuerimus, cum ipso quoque regnabimus*, uti CHRISTUS ex fertis verbis præivit apud Lucam (23). Peccator dominatur in sæculo, justus in Dei regno, dicit (24) Ambrosius. Proinde & crux ipsius & crux nostra portanda est, & quidem *καθ' ἡμέραν* (25) quotidie, (26) *πάντοτε περιφέρειας τὴν νέκρωσιν (τὰ σίγμαλα (27)) τῆς κυρίας Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, αἰεὶ εἰς θάνατον παραδίδοσθαι, μὴ ἐκκακεῖν*: Quemad-

(19) aut Lonchinus potius: omninò enim *λόγχη* Johannæa cap. XIX, 34. hoc ipsi nomen peperisse videtur. (20) *μώλωπι* I. Pet. II, 24. Es. 53, 5. Est autem *μώλωπι* ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱμαλώδης τόπος, vibex, verberum in cute vestigium, cutis ex verberum incussione sugillata, **Seind also dem Herrn Christo auch die Striemen nicht umbsonst geschlagen worden.** (21) I. Pet. I, 4. Cap. V, 4. (22) *πιστὸς ὁ λόγος* II. Tim. II, 11. 12. Rom. IX, 17. (23) cap. XXII, 28. 29. 30. (24) lib. de Incarnat. cap. 2. (25) Luc. IX, 23. (26) II. Cor. IV, 10. 11. 16. (27) Gal. VI, 17.